

Melisa Dakosta
**VISA DEBESU
ZILGME**

Jau pašā sākumā ir pilnīgi skaidrs, ka laimīgu beigu te nebūs – bez variantiem. Ka būs tikai arvien sliktāk. Tomēr šis franču rakstnieces romāns, lai arī tik skumjš, vienlaikus ir ļoti gaišs un skaists. Emīls, kuram ir tikai 26 gadi, uzzina, ka viņam ir agrīna Alcheimera slimība. Neārstējama. Un dzīvot atlicis ne vairāk kā gadu vai divus, kuru laikā ne tikai zudīs atmiņa, bet arī pamazām izdzīs dzīvība. Nolēmis, ka viņa mīļšajai ģimenei tas viss nav jāpiedzīvo, un negribēdams savas dzīves pēdējos mēnešus pavadīt slimnīcā, Emīls nopērk kempēri un publicē sludinājumu ar tekstu: «Meklēju ceļabiedru/-i pēdējam ceļojumam,» – neslēpjot savu diagnozi. Uz to atsaucas Žoanna, sieviete, kura arī piedzīvojusi nežēlīgus likteņa sitienus, un abi dodas ceļojumā. Pēc būtības grāmata ir ceļa romāns – ar piedzīvojumiem, skaistiem Francijas dabas un mazo pilsētiņu aprakstiem, ar stāstiem par sastaptajiem cilvēkiem un ar mīlestību, kas uzplaukst pamazām. Te nu tā ir visā savā skaistumā un skaudrumā – dzīve šeit un tagad, no sirds izbaudot katru mirkli un pamazām tuvojoties neizbēgamajam.

Vērtē LOLITA LŪSE
**GAISMA, ES
TEVI DZIRDU**
Leļļu teātra kamerzālē

Šī izrāde ir spēcīgs triju jaunu vājredzīgu sieviešu stāsts katrai par sevi un visām kopā. Režisore Elīna Cērpa izrādi trāpīgi nosaukusi par neredzīgo mīlestības vēstuli redzīgajiem. Tā ir tik dzirdri un patiesi rakstīta, ka skatoties un klausoties noraudājos balta – kā izgājusi caur veldzējošu lietu pēc pārkarstas dienas. Tās bija svētīgas asaras. Elīza, Agnese un Sindija rāmi un atklāti stāsta par pašu piedzīvotām situācijām. Saruna Mūzikas akadēmijā, kur pirms iestājeksāmeniem stingri pasaka: nē, jūs netiksiet galā, jūs nevarēsiet! Izmanīgi ļaudis, kas ar neredzīgo pieminēšanu pelna naudu projektos. Un stāsts par priekšlaikus dzimušo meitiņu, kas šūpojās augstu, tik augstu! Mana sirds izkusa brīdī, kad viņas trijātā klaudzināja pie sienas un kad visas kopā dziedāja, gan pasmiedamās par sevi, gan silti atbalstīdamas cita citu. Izrāde ir neparasts žanrs – dokumentālā taustuve – tās laikā skatītājiem jāpiemēra kaut kas gudri noslēpts un klēpī tiek ielikts kaut kas liels un līdz dziedīnam nostrādāts. Neatceros citu teātra apmeklējumu, kas mani tik dziļi būtu aizkustinājis. Nopirku biļetes, lai ietu uz izrādi vēlreiz.

Vērtē AIVA KANEPONE
LĪGAS PURMALES GLEZNAS

Man liekas, 7. februārī atklātā Līgas Purmales personālizstāde *Pagājušo prieku dārzs* Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā ir vieta, kur kļīst starp gleznām un justies laimīgai. Vasaras pļavu miglas, maigas ziemas miglas, mežs un mierpilnas istabas, šķietami nejauši dzīves mirkļi, stāsti no senākas un nesenākas vēstures, portreti un neparastu nozīmīgumu ieguvusi fotonegatīvu aizspoguļija no gleznotājas fotonegatīvu perioda – viss te šķiet ieguvīš mums nezināmu, bet skaidru jēgu un piepildījumu. Līga Purmale kopā ar vīru gleznotāju Miervaldi Poli dzīvo visai noslēgtu dzīvi savā mājā kaut kur Kurzemes mežos un ir viena no mūsu noslēpumainākajām gleznotājām. Tik noslēpumaina, ka ne vien atsakās no visām intervijām, bet neierādās pat uz savas izstādes atklāšanu. Viņas dzīvi varam minēt no gleznām – kāds dubultportrets ar vīru, vēl viens šķietami nejaušs dubultportrets kādas lielas pilsētas bārā, kāda Līgas pašas seja. Gleznas stāsta par pusgadsimtu gleznotājas dzīvi.

MŪZIKA SVEČU
GAISMĀ

Iztēlojies tūkstošiem sveču... Lai gan tās visas mirgo (nevis deg), tomēr izskatās pavisam īstas un palīdz pilnībā izbaudīt šo muzikālo priekšnesumu. *Candlelight* koncertam piemīt īpaši meditatīva noskaņa, kas ļoti piestāv februārim un martam. *Candlelight* koncerti jau skanējuši vairāk nekā simt dažādās pasaules pilsētās un tagad skatāmi arī Rīgā. Katrā koncertā baudāmi atšķirīgi skaņdarbi – no Vivaldi *The Four Seasons* līdz *Queen* un *Colplay* mūzikai. Es izbaudīju *ABBA* neaizmirstamās dziesmas – mamma bērībā mani modināja ar *Dancing Queen*, *Mamma Mia* un *The Winner Takes It All*, tāpēc bija sajūta, it kā es būtu atgrieziesies bērībā. Koncertā šos slavenos gabalus virtuozī izpilda stīgu kvartets. Tas ilgst stundu, bet gribējās pabūt šajā maģiskajā pasaulē vēl kādu mirkli ilgāk. Mazliet gan traucēja dziesmu pieteikumi un parunāšanās ar publiku – tā no meditatīvā stāvokļa atgriezta realitātē ātrāk, nekā gribētos... Tomēr kopumā šis koncerts bija kaut kas līdz šim neredzēts!